

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 7 juli 2014

518/2014

Statsrådets förordning om förpackningar och förpackningsavfall

Utfärdad i Helsingfors den 3 juli 2014

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av avfallslagen (646/2011):

1 §

Syfte

Denna förordning innehåller bestämmelser om separat insamling, återanvändning, materialåtervinning och annan avfallshantering av använda förpackningar och om de krav som gäller egenskaperna hos och märkningen av förpackningar som släpps ut på marknaden i Finland.

2 §

Begränsning av tillämpningsområdet

Bestämmelserna i 8—17 § tillämpas inte på producenter av dryckesförpackningar som fullgör sina producentansvarsskyldigheter i fråga om dryckesförpackningar genom att inrätta ett sådant retursystem för dryckesförpackningar som avses i 68 § 1 mom. i avfallslagen (646/2011) eller genom att ansluta sig till ett sådant system.

Bestämmelserna i 9 § tillämpas inte på förpackningar som klassificeras som farligt avfall i kategori 15 01 10 enligt den avfalls-

förteckning som avses i 4 § i statsrådets förordning om avfall (179/2012).

Bestämmelser om begränsning av tillämpningsområdet när det gäller förpackningsproducenter vars omsättning underskrider 1 000 000 euro finns i 48 § 2 mom. i avfallslagen.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *förpackningar* engångsartiklar eller andra produkter som är avsedda för att förvara eller skydda ett ämne eller föremål, underlätta dess presentation eller möjliggöra hantering eller transport av det från producenten till konsumenten eller andra användare, och som uppfyller de i bilaga 1 angivna tilläggs-kriterierna för konsument-, grupp- eller transportförpackningar och andra tilläggs-kriterier,

2) *förpackningsavfall* förpackningar eller förpackningsmaterial som enligt 5 § 1 mom. i avfallslagen är avfall, med undantag för avfall som uppkommer vid framställningen av förpackningar,

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG (31994L0062); EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.

Kommissionens direktiv 2013/2/EU (32013L0002); EUT L 37, 8.2.2013, s. 10.

Kommissionens beslut 97/129/EG (31997D0129); EGT L 50, 20.2.1997, s. 28.

Kommissionens beslut 2001/171/EG (32001D0171); EGT L 62, 2.3.2001, s. 20.

Kommissionens beslut 2005/270/EG (32005D0270); EUT L 86, 5.4.2005, s. 6.

Kommissionens beslut 2009/292/EG (32009D0292); EUT L 79, 25.3.2009, s. 44.

Har anmälts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG, ändr. 98/48/EG.

3) *använda förpackningar* förpackningar som levereras för återanvändning samt förpackningsavfall,

4) *tätort* en grupp byggnader med minst 200 boende och högst 200 meter mellan byggnaderna.

Till materialåtervinning enligt 6 § 1 mom. 14 punkten i avfallslagen räknas i denna förordning även förberedelse för återanvändning och organisk materialåtervinning med vilken avses aerob eller anaerob behandling av de biologiskt nedbrytbara delarna av förpackningsavfall med hjälp av mikroorganismer under kontrollerade förhållanden, varvid stabiliserade organiska ämnen eller metan produceras, dock inte deponering på avstjälningsplats.

4 §

Grundläggande krav på förpackningar

Förpackningar som släpps ut på marknaden ska uppfylla de i bilaga 2 angivna grundläggande kraven i fråga om framställning av förpackningar och förpackningars sammansättning samt möjligheterna till återanvändning och återvinning.

En förpackning anses uppfylla de grundläggande kraven, om den överensstämmer med en harmoniserad standard eller med en standard som har anmälts till kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, nedan *direktivet om förpackningar och förpackningsavfall*, och standardens referensnummer har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

5 §

Tungmetallhalten i förpackningar

Den sammanlagda halten av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärdigt krom i förpackningar som släpps ut på marknaden eller i förpackningskomponenter som lösgörs manuellt eller med enkla fysikaliska metoder får inte överstiga 100 milligram per kilogram av

förpackningens eller förpackningskomponentens vikt.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på

1) förpackningar som är framställda utslutande av kristallglas som avses i rådets direktiv 69/493/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kristallglas,

2) lådor, backar och pallar av plast som i enlighet med kommissionens beslut 2009/292/EG om villkoren för ett undantag för lådor, backar och pallar av plast avseende de koncentrationer av tungmetaller som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall införs i och kvarstår i en sluten och kontrollerad produktcykel och vid användningen av vilka de krav som fastställts i kommissionens beslut även i övrigt iakttas,

3) glasförpackningar som omfattas av tillämpningsområdet för kommissionens beslut 2001/171/EG om villkor för att bevilja undantag för glasförpackningar avseende de halter av tungmetaller som fastställs i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall.

Den som släpper ut förpackningar på marknaden ska se till att det, för tillsynen över att de villkor som anges i 2 mom. uppfylls, till Säkerhets- och kemikalieverket

1) årligen före utgången av mars lämnas en rapport om lådor, backar och pallar av plast i enlighet med det beslut av kommissionen som nämns i 2 mom. 2 punkten,

2) vid behov lämnas en rapport om glasförpackningar i enlighet med det beslut av kommissionen som nämns i 2 mom. 3 punkten.

6 §

Märkning av förpackningar

Förpackningar som släpps ut på marknaden kan förses med märkningar för identifiering av de material som använts i förpackningarna. Märkningen ska göras på själva förpackningen eller på etiketten i överensstämmelse med bilaga 3. Märkningen ska

vara tydlig och lätt att läsa också efter det att förpackningen har öppnats.

7 §

Allmänna mål för återanvändning och materialåtervinning av använda förpackningar

Producenter av förpackningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar ska se till att följande mål uppnås årligen senast från och med den 1 januari 2020:

- 1) i fråga om använda förpackningar ska sammanlagt minst 90 viktprocent av den totala mängden förpackningar som släppts ut på marknaden och levererats för återanvändning återanvändas eller materialåtervinnas,
- 2) i fråga om förpackningsavfall ska minst 65 viktprocent av den mängd som motsvarar mängden förpackningar som släppts ut på marknaden materialåtervinnas,
- 3) av den mängd som motsvarar mängden förpackningar som släppts ut på marknaden ska i fråga om avfall från metall-, fiber- och träförpackningar minst 5 procent mer av varje förpackningsmaterial, i fråga om avfall från glasförpackningar minst 10 procent mer och i fråga om avfall från plastförpackningar minst 20 procent mer materialåtervinnas jämfört med 2012.

8 §

Materialåtervinningsgraden för förpackningsavfall enligt producent

En producent ska ordna separat insamling och materialåtervinning av avfall från fiber- och träförpackningar så att den mängd förpackningsavfall som producenten materialåtervinner i förhållande till den mängd förpackningar som producenten släpper ut på marknaden (*materialåtervinningsgrad*) från och med den 1 januari 2016 årligen är följande:

- 1) i fråga om avfall från fiberförpackningar minst 80 viktprocent,
- 2) i fråga om avfall från träförpackningar minst 17 viktprocent.

En producent ska ordna separat insamling och materialåtervinning av avfall från glas-, metall- och plastförpackningar så att materia-

återvinningsgraden, som inte inbegriper sådant förpackningsavfall som levererats för materialåtervinning och som det lämnas uppgifter om till Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland i enlighet med statsrådets förordning om ett retursystem för dryckesförpackningar (526/2013), årligen är följande:

- 1) från och med den 1 januari 2016:
 - a) i fråga om avfall från glasförpackningar minst 27 viktprocent,
 - b) i fråga om avfall från metallförpackningar minst 75 viktprocent,
 - c) i fråga om avfall från plastförpackningar minst 16 viktprocent,
- 2) från och med den 1 januari 2020:
 - a) i fråga om avfall från glasförpackningar minst 40 viktprocent,
 - b) i fråga om avfall från metallförpackningar minst 80 viktprocent,
 - c) i fråga om avfall från plastförpackningar minst 22 viktprocent.

När det bedöms om en producent uppfyller kraven i 1 och 2 mom. beaktas förändringar i producentens marknadsandel och förändringar i andra motsvarande förhållanden, vilka i väsentlig grad inverkar på producentens möjligheter att uppnå de nämnda materialåtervinningsgraderna.

9 §

Ordnanande av mottagningen

När en producent ordnar mottagning enligt 49 § 1 mom. i avfallslagen av förpackningsavfall som uppkommer vid boende ska producenten se till att följande minimikrav på servicenivån och tillgången uppfylls:

- 1) nätverket av mottagningsplatser ska täcka hela landet,
- 2) mottagningsplatserna ska med hänsyn till befolkningstätheten vara områdesvis jämnt fördelade,
- 3) mottagningsplatserna ska placeras i samband med dagligvarubutiker eller andra sedvanliga tjänster eller vid kommunikationsleder som används allmänt,
- 4) för separat insamling av avfall från glas-, metall- och fiberförpackningar ska det finnas minst 1 850 mottagningsplatser så att det i varje tätort med fler än 500 invånare finns minst en mottagningsplats och så att det

i övriga områden finns sammanlagt minst lika många mottagningsplatser som det finns butikspplatser; med butikspplats avses i denna förordning ett område med en dagligvarubutik eller flera dagligvarubutiker på högst 500 meters avstånd från varandra,

5) för separat insamling av avfall från plastförpackningar ska det finnas minst 500 mottagningsplatser så att det i varje tätort med fler än 10 000 invånare finns minst en mottagningsplats.

En producent ska dessutom i hela landet ordna minst 30 mottagningsplatser, som är områdesvis jämnt fördelade, för separat insamling av annat förpackningsavfall än sådant som uppkommer vid boende samt för mottagning av förpackningsavfall som uppkommer vid boende och som i enlighet med 35 § 1 mom., 41 § 3 mom. och 47 § i avfallslagen insamlats separat.

Minimikraven i 1 och 2 mom. gäller inte producenten till den del det är fråga om förpackningar som inte är avsedda för konsumentbruk, om producenten för de förpackningar som producenten släppt ut på marknaden i övrigt ordnar separat insamling från fastigheten och annan avfallshantering i enlighet med kraven i denna förordning.

Vid placeringen av mottagningsplatser i enlighet med 1 mom. 2 och 3 punkten ska i möjligaste mån den separata insamling av förpackningsavfall från fastigheter som ordnats i området beaktas.

Bestämmelser om allmänna krav på inrättande, underhåll och skötsel av mottagningsplatser för avfall finns i 10 § i statsrådets förordning om avfall.

10 §

Skyldigheter att hålla använda förpackningar åtskilt

Separat insamling av använda förpackningar ska ordnas så att

1) förpackningar som lämnas till separat insamling töms och vid behov rengörs så att de inte innehåller betydande mängder rester av livsmedel eller andra ämnen,

2) andra avfall får inkluderas i den separata insamlingen endast om den producent som tar emot använda förpackningar har tillåtit att sådant avfall tas emot.

11 §

Begränsning av skyldigheten att hålla avfall från plastförpackningar åtskilt

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland kan i ett beslut enligt 103 § i avfallslagen om godkännande för anteckning i producentregistret tillåta att sådan mottagning av avfall från plastförpackningar som avses i 9 § 1 och 2 mom. under en viss tid begränsas till endast vissa typer av plast, om producenten på ett tillförlitligt sätt visar att det bästa resultatet med tanke på främjandet av materialåtervinning och det övriga genomförandet av prioriteringsordningen uppnås genom separat insamling som ordnas på detta sätt.

12 §

Information om förpackningar och använda förpackningar

En producent ska genom offentliga informationskampanjer och övrig informations-spridning se till att de som använder förpackningar och konsumenterna får behövlig information om

1) de skyldigheter och anvisningar som gäller separat insamling av använda förpackningar samt om tillgängliga system för separat insamling, återanvändning och återvinning,

2) vikten av att delta i separat insamling, återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av använda förpackningar,

3) de märkningar som avses i 6 §.

En producent ska dessutom ge aktörer som samlar in använda förpackningar de uppgifter om separat insamling, transport och behandling av använda förpackningar och om kvalitetskontroller och andra förfaranden avseende mottagningen som behövs för att mottagningen ska fungera bra.

13 §

Redogörelse för solvens och verksamhetsplan som gäller ordnandet av återanvändning och avfallshantering

En producentsammanslutning ska varje år före utgången av september månad lämna

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birka-land en i 64 § 1 mom. i avfallslagen avsedd redogörelse för sin solvens och verksamhetsplan som gäller ordnandet av återanvändning och avfallshantering.

Redogörelsen för solvensen ska omfatta det fastställda bokslutet för den senast avslutade räkenskapsperioden, budgeten för den inledda räkenskapsperioden samt vid behov mellanbokslut eller bokslutsprognos. Om dessa handlingar inte kan lämnas, ska solvensen visas på något annat tillförlitligt sätt.

14 §

En producents ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret

En producents ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret ska innehålla

- 1) producentens namn, kontaktinformation samt företags- och organisationsnummer,
- 2) kontaktpersonens namn och kontaktinformation,
- 3) en kopia av handelsregister- eller föreningsregisterutdraget,
- 4) uppgifter om de förpackningar som producenten släppt ut på marknaden samt en uppskattning av mängden i ton per år specificerat enligt förpackningsmaterial,
- 5) uppgifter om nätverket av platser för separat insamling och mottagning av använda förpackningar och om transport, förbehandling, återanvändning, materialåtervinning samt annan återvinning och bortskaffande av använda förpackningar, vilka ordnas av producenten,
- 6) vid behov ett motiverat förslag till en begränsning enligt 11 § av mottagningen av avfall från plastförpackningar så att den gäller endast vissa typer av plast,
- 7) en uppskattning av den mängd använda förpackningar i ton som årligen omfattas av den återanvändning och avfallshantering som producenten ordnar,
- 8) en redogörelse för den informations-spridning som gäller förpackningar och använda förpackningar,
- 9) en redogörelse för de avtal som hänförs till ordnandet av återanvändningen och avfallshanteringens samt för avtalsparternas

miljötillstånd och eventuella miljöledningssystem,

10) datum för ansökan,

11) försäkran om att den inlämnade informationen är korrekt.

15 §

En producentsammanslutnings ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret

En producentsammanslutnings ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret ska innehålla

- 1) de uppgifter om producentsammanslutningen och dess verksamhet som motsvarar uppgifterna i 14 § 1 mom. 1—3 och 5—11 punkten,
- 2) uppgifter om förpackningar som de producenter som hör till producentsammanslutningen släppt ut på marknaden samt en uppskattning av mängden i ton per år specificerat enligt förpackningsmaterial,
- 3) namn, företags- och organisationsnummer samt bransch för varje grundande medlem i producentsammanslutningen,
- 4) namn, företags- och organisationsnummer samt anslutningsdatum för de producenter som hör till producentsammanslutningen,
- 5) en utredning om hur skyldigheterna fördelas mellan producenterna och hur en ny producent kan avtala med producentsammanslutningen om skötseln av producentansvaret,
- 6) en redogörelse enligt 13 § för producentsammanslutningens solvens.

16 §

Anmälan om förändringar i verksamheten

Den anmälan om väsentliga förändringar i verksamheten samt om förändringar i producentsammanslutningens medlemskår som avses i 106 § i avfallslagen ska göras inom en månad från förändringen.

Bestämmelser om tidpunkten för när redogörelsen och planen för visande av solvensen och tryggande av verksamheten ska lämnas om producentsammanslutningens verksamhet förändras väsentligt finns i 64 § i avfallslagen.

17 §

Lämnande av uppföljningsuppgifter

En producent eller en producentsammanslutning på de anslutna producenternas vägnar ska varje år före utgången av september månad till Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland lämna följande uppgifter om verksamheten under det föregående året:

1) mängden förpackningar i ton som släppts ut på den finska marknaden,

2) mängden använda förpackningar i ton som har insamlats separat i Finland,

3) mängden använda förpackningar i ton som har återanvänts, materialåtervunnits, återvunnits på annat sätt eller bortskaffats, specificerad enligt behandlingsanläggning, samt behandlingsanläggningens namn och placeringsort,

4) uppnådd återanvändningsgrad, materialåtervinningsgrad och annan återvinningsgrad och grunderna för uppskattning och beräkning av de angivna uppgifterna,

5) vid behov en redogörelse för begränsning enligt 11 § av mottagningen av avfall från plastförpackningar så att den gäller endast vissa typer av plast,

6) informationsspridningen om förpackningar och använda förpackningar.

De uppgifter som avses i 1 mom. 1—4 punkten ska specificeras enligt förpackningsmaterial och behandlingsmetod. Bestämmelser om specificeringen finns i kommissionens beslut 2005/270/EG om fastställande av tabellformat för databssystemet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall.

18 §

Sammanställande och lämnande av uppföljningsuppgifter till kommissionen

För uppföljning och övervakning av att skyldigheterna enligt denna förordning följs ska Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland årligen sammanställa de uppföljningsuppgifter som avses i 17 § och bedöma mängden använda förpackningar som uppkommer i Finland och de återanvändnings-, materialåtervinnings- och återvinningsgrader som uppnåtts.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska årligen lämna uppgifter till Europeiska kommissionen i enlighet med det beslut av kommissionen som avses i 17 § 2 mom. Uppgifterna ska lämnas inom 18 månader från utgången av det kalenderår för vilket uppgifterna har samlats in.

19 §

Genomföranderapport

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska vart tredje år utarbeta en rapport om genomförandet av direktivet om förpackningar och förpackningsavfall i Finland i enlighet med artikel 5 i rådets direktiv 91/692/EEG om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön. Rapporten ska utarbetas utifrån ett frågeformulär som fastställts av Europeiska kommissionen.

20 §

Beaktande av export vid beräkningen av materialåtervinningsgrader

Förpackningsavfall som exporterats från Europeiska unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall ska inkluderas i de materialåtervinningsgrader som avses i 7 och 8 § endast om det finns obestridda bevis för att förpackningsavfall har materialåtervunnits i mottagarlandet under förhållanden som i stort sett motsvarar de krav som ställs i Europeiska unionens lagstiftning.

21 §

Marknadskontrollmyndighet

Säkerhets- och kemikalieverket övervakar att bestämmelserna i 4—6 § följs.

22 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 10 juli 2014. Förordningens 9—18 § tillämpas dock från och med den 1 maj 2015 samt 5 § 3

mom. och 21 § från och med den 1 augusti 2014.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut om förpackningar och förpackningsavfall (962/1997). Beslutets 4—9, 12 och 16—19 § tillämpas dock till och med den 30 april 2015.

En producent ska fullgöra sin skyldighet enligt 9 § 1 mom. i fråga om antalet mottagningsplatser senast den 1 januari 2016.

Helsingfors den 3 juli 2014

Miljöminister *Ville Niinistö*

Miljöråd Riitta Leinen

TILLÄGGSKRITERIER FÖR DEFINITIONEN AV FÖRPACKNING

Konsumentförpackningar är avsedda för förvaring på försäljningsstället av en enhet som säljs (säljenhet) till den slutliga användaren eller konsumenten.

Gruppförpackningar är förpackningar som används utöver konsumentförpackningar och som är avsedda för förvaring på försäljningsstället av en grupp bestående av ett visst antal säljenheter, oavsett om de säljs som en sådan grupp till den slutliga användaren eller konsumenten eller om förpackningarna endast används på försäljningsstället, och kan avlägsnas utan att detta påverkar säljenhetens egenskaper.

Transportförpackningar är förpackningar som används utöver konsumentförpackningar eller gruppförpackningar och som avser att underlätta hantering och transport av säljenheter så att fysisk hantering av dem och transportsador kan förhindras. Transportförpackningar omfattar dock inte väg-, järnvägs-, fartygs- och flygfraktcontainrar.

Vid definitionen av förpackning ska även följande tilläggs-kriterier beaktas:

Tilläggs-kriterium 1

En artikel ska räknas som förpackning om den uppfyller definitionen av förpackning i 3 § 1 punkten, oberoende av övriga funktioner som förpackningen eventuellt har, såvida inte artikeln är en fast del av en produkt och den behövs för att omfatta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd och alla delar är avsedda att användas, konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

Förpackningar enligt tilläggs-kriterium 1 är t.ex.:

- konfektaskar,
- plastfolien kring cd-fodral,
- postpåsar för kataloger och tidskrifter (innehållande en tidskrift),
- tårtpapper saluförda med ett bakverk,
- rullar, tuber och cylindrar på vilka böjligt material (t.ex. plastfolie, aluminium eller papper) är upprullat, med undantag för rullar, tuber och cylindrar som är avsedda som delar i tillverkningsutrustning och som inte används för att presentera en produkt som en säljenhet,
- blomkrukor endast avsedda för försäljning och transport av växter och inte avsedda att följa med växten under hela dess livstid,
- glasflaskor för injektionslösningar,
- cd-spindlar (saluförda med cd-skivor, inte avsedda för förvaring),
- klädhängare (saluförda med ett klädesplagg),
- tändsticksaskar,
- sterilbarriärssystem (påsar, brickor och material som krävs för att bevara produktens sterilitet),

- kapslar för dryckessystem (t.ex. kaffe, kakao, mjölk) som lämnas tomma efter användning,
- återfyllbara stålcyllindrar för olika sorters gas, dock ej brandsläckare.

Förpackningar enligt tilläggsriterium 1 är inte t.ex.:

- blomkrukor avsedda att följa med växten under hela dess livstid,
- verktygslådor,
- tepåsar,
- vaxskikt runt ost,
- korvskinn,
- klädhängare (saluförda separat),
- kaffekapslar för dryckessystem, foliepåsar för kaffe och kaffekuddar av filterpapper som slängs tillsammans med den använda kaffeprodukten,
- skrivarpatroner,
- cd-, dvd- och videofilmfodral (saluförda innehållande en cd-skiva, dvd-skiva eller videofilm),
- cd-spindlar (saluförda tomma, avsedda för förvaring),
- vattenlösliga påsar för rengöringsmedel,
- gravlyktor (behållare för ljus),
- mekaniskt kvarnsystem (integrerat i återfyllbar behållare, t.ex. återfyllbar pepparkvarn).

Tilläggsriterium 2

En artikel som är konstruerad och avsedd att fyllas vid försäljningsstället och engångsartiklar som säljs, fylls eller är konstruerade och avsedda att fyllas vid försäljningsstället ska räknas som förpackningar, förutsatt att de fyller en förpackningsfunktion.

Förpackningar enligt tilläggsriterium 2 är, om de är konstruerade och avsedda att fyllas vid försäljningsstället, t.ex.:

- bärkassar av papper eller plast,
- engångstallrikar och engångskoppar,
- plastfolie,
- smörgåspåsar,
- aluminiumfolie,
- plastfolie för tvättade kläder i tvätterier.

Förpackningar enligt tilläggsriterium 2 är inte t.ex.:

- omrörare,
- engångsbestick,
- omslagspapper (salufört separat),

- bakformar av papper (saluförda utan innehåll),
- tårtpapper saluförda utan bakverk.

Tilläggsriterium 3

Förpackningskomponenter och underordnade element som är integrerade i en förpackning ska räknas som en del av den förpackning i vilken de är integrerade. Underordnade element som är hängda på eller fästa vid en produkt och som fyller en förpackningsfunktion ska räknas som förpackningar, såvida de inte är en fast del av denna produkt och alla delar är avsedda att konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

Förpackningar enligt tilläggsriterium 3 är t.ex.:

- etiketter hängda direkt på eller fästa på en vara.

Delar av förpackningar enligt tilläggsriterium 3 är t.ex.:

- mascaraborste som utgör en del av förpackningens tillslutning,
- självhäftande etiketter fästa på förpackningen,
- häftklamrar,
- plastmanschetter,
- doseringsmått som utgör en del av tillslutningen av förpackningen för rengöringsmedel,
- mekaniskt kvarnsystem (integrerat i en engångsbehållare, fylld med en produkt, t.ex. en pepparkvarn fylld med peppar).

Förpackningar enligt tilläggsriterium 3 är inte t.ex.:

- radiofrekvensidentifieringsetiketter (RFID-taggar).

*Bilaga 2***GRUNDLÄGGANDE KRAV PÅ FRAMSTÄLLNING AV FÖRPACKNINGAR OCH FÖRPACKNINGARS SAMMANSÄTTNING SAMT MÖJLIGHETERNA TILL ÅTERANVÄNDNING OCH ÅTERVINNING****1) Krav på framställning av förpackningar och förpackningars sammansättning**

Förpackningar ska framställas på ett sådant sätt att deras volym och vikt minimeras. Förpackningar ska dock framställas så att den nivå av säkerhet, hygien och godtagbarhet som är nödvändig för såväl den förpackade produkten som konsumenten säkerställs.

Förpackningar ska utformas, framställas och saluföras på ett sådant sätt att de kan återanvändas eller återvinnas, även materialåtervinnas, och så att den skadliga inverkan på miljön som bortskaffandet av förpackningsavfall eller restprodukter från hantering av förpackningsavfall förorsakar minimeras.

Förpackningar ska framställas på ett sådant sätt att halten av skadliga ämnen och material och andra farliga ämnen i förpackningsmaterialet och förpackningskomponenterna minimeras så, att deponeringen på avstjälningsplatser eller förbränningen av förpackningsavfall eller restprodukter från hantering av förpackningsavfall inte förorsakar skador på miljön.

2) Krav på förpackningarnas återanvändbarhet

Förpackningarna ska samtidigt uppfylla följande krav:

- förpackningarna ska ha sådana fysiska egenskaper att de tål att transporteras och användas flera gånger under normala användningsförhållanden,
- de använda förpackningarna ska kunna hanteras i enlighet med de krav som gäller arbetstagarnas hälsa och säkerhet, och
- när förpackningarna inte längre återanvänds och därmed blir avfall ska kraven på förpackningarnas återvinningsbarhet uppfyllas.

3) Krav på förpackningarnas återvinningsbarhet**a) Förpackningar som kan återvinnas genom materialåtervinning**

Förpackningar ska framställas på ett sådant sätt att det är möjligt att i enlighet med de standarder som avses i 4 § 2 mom. materialåtervinna och som råvara använda en viss viktprocent av de använda materialen vid framställningen av produkter som släpps ut på marknaden. Denna procentsats kan variera beroende på vilken typ av material förpackningen är framställd av.

b) Förpackningar som kan återvinnas genom energiutvinning

Förpackningsavfall som levereras för energiutvinning ska ha ett lägsta nedre värmevärde för att ge optimal energiåtervinning.

c) Förpackningar som kan återvinnas genom kompostering

Förpackningsavfall som levereras för kompostering ska vara biologiskt nedbrytbart i sådan grad att det inte hindrar separat insamling av komposterbart avfall och den komposteringsprocess eller komposteringsaktivitet som avfallet underkastas.

d) Biologiskt nedbrytbara förpackningar

Biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall ska nedbrytas fysiskt, kemiskt, termiskt eller biologiskt på ett sådant sätt att det mesta av den färdiga komposten slutligen bryts ned till koldioxid, biomassa och vatten.

MÄRKNING AV FÖRPACKNINGAR

I denna bilaga fastställs numreringen och förkortningarna i identifieringssystemet för förpackningsmaterial. Med hjälp av numreringen och förkortningarna kan typen av de förpackningsmaterial som använts påvisas. I bilagan anges även de material som omfattas av identifieringssystemet.

Numreringen och förkortningarna i identifieringssystemet

Material	Förkortning ^(*)	Numrering
1. Plast		
Polyetentereftalat	PET	1
Polyeten högdensitet	HDPE	2
Polyvinylklorid	PVC	3
Polyeten lågdensitet	LDPE	4
Polypropen	PP	5
Polystyren	PS	6
2. Papper, kartong och papp		
Wellpapp	PAP	20
Annan kartong och papp	PAP	21
Papper	PAP	22
3. Metall		
Stål	FE	40
Aluminium	ALU	41
4. Trämateriäl		
Trä	FOR	50
Kork	FOR	51
5. Textiler		
Bomull	TEX	60
Jute	TEX	61
6. Glas		
Ofärgat glas	GL	70
Grönt glas	GL	71
Brunt glas	GL	72

Material	Förkortning^(*)	Numrering
7. Kompositmaterial		
Papper, kartong och papp/vissa metaller	(**)	80
Papper, kartong och papp/plast		81
Papper, kartong och papp/aluminium		82
Papper, kartong och papp/bleckplåt		83
Papper, kartong och papp/plast/aluminium		84
Papper, kartong och papp/plast/aluminium/bleckplåt		85
Plast/aluminium		90
Plast/bleckplåt		91
Plast/vissa metaller		92
Glas/plast		95
Glas/aluminium		96
Glas/bleckplåt		97
Glas/vissa metaller		98

(*) Endast versaler används

(**) C samt en förkortning som motsvarar det dominerande materialet (C/)